

עך שיהא הוא שור ובבורו שור. אומר ר"י דנפרק קמא דנכור
 יליף התם מאף דקדיש צכור ולריך למעט נדמה בקדשים וצכור
 צכורות אפילו י"ש צו מקלת סימן ואי הוה כתיב ריבוי לחודיה צכור
 דילפינן מהדדי בג"ש וכן אי לא הוה כתיב בקדשים כלל אלא צכור
 וכתיב נמי מיעוט וריבוי צכור ליכא למילף קדש
לטמא שנועד מן הטעור ויעיבורו מן הטמא ודלא כר' יהוי
 שעיברתו משור צכור צכמן אחד שזו טערה מעלה גרה אלא
 אוכל צכמן אחד אבל אחד אמה אוכל צכמן אחד ואיזה זה זה
 הטמא כלומר כשם שאני מכשיר צו כך אני מכשיר צכנו אם נתע
 לדלדיה הוי טעור אלא דומה לטמא וכולה קוגיא דצכורות (דף ו' וס'
 הנוול מפרה ומשור שהוא אסור ואם י"ש צו סימן אחד שדומה מקלת
 פרכה והכי איתא התם (סס) רחל שילדה מין עז ועז שילדה מין רחל
 שיהא רחל ורעוי דומה לאמנו ופלה דההיא מצטייה ליה כר"ש בגממא
 אפי' בנאקט וצעי למפשת מדר' יהושע דסבר כר"ש למר' לה שטור
 להחירו בצכילה ודחי ודלמא סבר לה כר"ש בחדא ופלגי עליה בחדא ונלפי
 ונלפי זה אפי' טעור שנועד מן הטעור ויעיבורו מן הטמא אסור וההיא
 מיירי נמי שדומה קלת לאמנו כההיא דרבי יהושע שאם היה דומה
 כדאוקמא להיעבר מקלות וכר"ש וה"ה דה"מ למנקט טעור שנו
 ואסור משום זה זה גורס אלא משום דנקט במילתיה דר' יהוש
 נקט משום דרישא קמי אלא אלא אוכל צכמן אחד טמא שנועד
 אוכל משום שנועד מן הטעור ויעיבורו מן הטמא וה"ה אפי' טעור
 דקאמר הכא ודלא כר' יהושע כ"ש דהוי דלא כר"א צר